

ΒΑΡΒΑΡΗ ΩΔΗ

Μάννα, βρέσε μου τὸ πλειὸ
Κοφτερὸ ἀπὸ τὰ μαχαίρια
"Οπου νὰ φέγγη ἢ κόψη του
Καὶ ν' ἀστράφτη ὡσὰν τ' ἀστέρια

Μαλαματένιο νὰ εἶναι το
Σὰ βασιληᾶ κορῶνα,—
Κι' ἀπ' τὸ θηκάρι βγάνε το
Κι' ἀκόνα το κι' ἀκόνα

Κι' ὡς με τὸ θαμποχάραμα,
Κι' ὡς με τὸν ἄλλο μῆνα,
Κ' εἶτε χιόνια πέφτουνε,
Κ' εἶτε ἀνθοῦνε κρίνα,—

'Ακόνα το κι' ἀκόνα το,
"Ετσι κοφτερὸ νὰ γένη,
"Οπου νὰ μπαίνη ὡς τὴν καρδιά
Καὶ νὰ μὴ ματαβγαίνη

... Κ' ὕστερις στὴν ἐκκλησιὰ
Τὰ μεσάνυχτα ἄμε
Καὶ κρυφάναψε κερὶ
Καὶ βαθεῖα μετάνοια κάμε

Μὴν καὶ τρέμω σύγκορμα
σὰν τ' ἀχνοκαλάμι,—
Μὴν καὶ τρέμει μου ἢ πνοὴ
Καὶ τρέμει κ' ἢ ἀπαλάμη

... Καὶ τὸ μαῦρο τ' ἄτι σέλλωσε,
Τ' ἀράπικο μαῦρο ἄτι,
Μὲ τὴ βουῖλα ἀπὰ στὸ μέτωπο,
Πῶχει σπίδα ἀντὶς γιὰ μάτι,

Τὸ μαῦρο τ' ἄτι σέλλωσε
Καὶ βάν' του χρυσὸ γκέμι!
— . . . Μάνα τί βαρυγκομάς
Καὶ τ' ἀχειῖλι σου ἔτσι τρέμει ;

... Πόσο ποῦ ἀγαπιόμαστε
Κι' ἀγαπιόμαστεν (ὠϊμένα)
Κ' ἤμουνα γιὰ δαύτη ζωὴ,
Καὶ ζωὴ ἦτανε γιὰ μένα

Κι' ὡς τὰ ψὲς τὴν ἔκλεινα
"Ὀλη μέσ' τὴν ἀγκαλιά μου,
Κι' εἶχα τὴνε Παναγιά,
Κ' εἶχα τὴνε Βασιληᾶ μου

"Ἐτσι μοῦ ἦτανε . . . Τ' ἀκοῦς
Τὰ λόγια μου ἢ κουφή 'σαι;
Μ' ἄκου το καὶ σκούξε — ὠϊμὲ
Καὶ τὰ στήθια σου ὄλα σκίσε,

Κι' ὄλα τὰ μαλλιὰ σου μάδα τα
Κ' αἷμα χύσε ἀπὸ τὸ μάτι:
'Ἡ ὄχεντρα ξημερώθηκε
σ' ἄλλουνοῦ κρεββάτι.

... Κι' ἀπόψε, ἐγὼ, τ' ἀποσπεριὸ
Μὲ τὴ βραδυνὴ τὴ δρόσο
'Ἐγὼ, πάω νὰν τήνε βρῶ,
Καὶ νὰν τήνε σκοτώσω